

<C:\Users\Plazma\Desktop\detektivky a valečné\Beletria\Junkova Lydie\Porucik a prevence.pdb>

PDB Name: L.Junková-Poručík a prevence

Creator ID: REAd

PDB Type: TEXt

Version: 0

Unique ID Seed: 0

Creation Date: 16.8.1973

Modification Date: 16.8.1973

Last Backup Date: 1.1.1970

Modification Number: 0

Lydie Junková-Poručík a prevence

"Člověk nesmí být pohodlný!" prohlásil nesmlouvavě poručík Kos. "A uhýbat z pouhé lenosti před výzvou doby!"

"Propána, co zase vymýšlíš?" otázal se ostražitě kapitán. "Máme snad málo práce?"

"Zrovna včera jsem se dočetl, že pracovníci orgánů činných v trestním řízení se často vymlouvají na údajně špatnou legislativu.. Zejména když se jim nechce do nějaké obtížné záležitosti.."

"Nečteš ty trochu moc?"

"Anebo se do ní nehrnou, protože prostě nechápou, oč kráčí. A kde je navíc nejisté, jestli by si vůbec připsali čárku za vyřešení případu."

"Tak oč jde?" zeptal se kapitán, v jehož mysli profesionální zvědavost nešetně odstrčila navyklou skepsi.

"Já věděl, že jste pašák!" zaradoval se poručík Kos. "Nevěnoval pozornost povytaženému obočí svého nadřízeného a zaníceně pokračoval: "Narazil jsem totiž na zločin. A tentokrát jde o něco - velkého!"

"Snad ne o vraždu?"

"No právě!. Ještě není dokonaná, ale visí na vlásku!"

"Mrtvola?"

"Ne, ta vražda přece! Musíme tomu předejít!"

"A čemu?"

"Opravoval jsem včera ráno na dvoře motorku a slyšel jsem všechno."

"Ale co, kruci?" zlobil se jinak pověstně trpělivý kapitán.

"Strašlivou manželskou hádku. Oni bydlí v přízemí a měli dokořán otevřené okno. Nejdřív se hádali normálně: šlo o nějaký utracený prachy. Ona se rozčilovala, že je neměl co vybírat z knížky a na co že je potřeboval a on se vehementně bránil, že si potřebuje koupit nějakou součástku na auto. A v tu chvíli to začalo být moc zajímavý. Na auto, ječela ta ženská, to abys mohl jezdit za tou svou courou?"

"Jakou courou?" vystrčil kapitán nos z té záplavy informací.

"No to já přece nevím! Ale bylo jasné, že tu zuří žárlivost!"

"Kdyby každý žárlivý člověk měl hned vraždit, zredukovalo by se lidstvo na polovinu," namítl kapitán; zdálo se, že ta představa mu není proti mysli.. "Z toho nemůžeš hned usuzovat na nejhorší."

"Jenomže ta žárlivá manželka má zřejmě všechno promyšlený!"

"Jak jsi to pod tím oknem poznal?"

"Snadno: on totiž začal najednou řvát, že se nenechá otrávit houbama, že bude chodit na jídlo do hospody:"

"Jak přišel na houby?" "V tom je ten vtip: ona nejdřív vykřikovala, že s těma žampionama se spletla, aby nejančil.."

"A co dál?"

"To je právě podezřelé: najednou otočila jako na obrtlíku, aby se uklidnil, že ona by mu přece nikdy neublížila. A že ty nové hříbky v lednici sbírali přece spolu, cukrovala jak zamilovaná hrdlička."

"To mi připomíná jednu detektivku o muchomůrce zelený," bručel zamyšleně kapitán, "jenže už nevím, jak to tam bylo. Někdo ji někomu podstrčil."

"Tak vidíte!" jásal poručík Kos. "Ten člověk je v akutním nebezpečí! Ona na něj nejdřív řve - a potom je najednou jako ovečka. Dokonce říkala, že bez něj by nemohla žít, tak něco, čím obvykle manželky mávají."

"Ale co chceš dělat? Vyčíháš si, až odejdou z bytu, vlezeš dovnitř oknem a proslídíš ledničku?" řekl pochybovačně kapitán. "Kromě toho můžou to okno zavřít."

"Prevence!" trval na svém poručík Kos. "Já něco vymyslím." Nevšímal si kapitánova výrazu a zmizel. Téhož večera zazvonil u dveří dotyčného bytu. Otevřela mu starší paní. "Ale mladý nejsou zrovna doma," odpověděla na jeho otázku. "Co jste jim chtěl?"

"Jen takovou informaci: včera ráno jsem od vás z okna slyšel nějaký křik - jako by se hádali. A hodně hádali!"

"Jaký křik?" podivila se, "Mladý jsou už třetí den na dovolený!" Vzápětí tu záhadu vyluštila sama: "Jo já už vím! Ale to bylo - já jsem měla zrovna puštěný rádio! Vysílali takovou bláznivou hru..."

"Nic si z toho nedělej," chlácholil poručíka otcovsky kapitán. "Ona prevence - to není jen tak!"